

Fons Jacobs, burgemeester van Helmond:

“Nederland heeft het softdrugsbeleid niet bespreekbaar weten te maken in de Europese gemeenschap... dan moet je daar geen internationaal probleem van maken.”

Verslag gesprek CDJA Brabant met Fons Jacobs

We waren vrijdag 19 september met een groep van 7 mensen aanwezig in Helmond om ons bij te laten praten door Fons Jacobs, burgemeester van Helmond. De groep bestond uit Mezekir Semere, Nitharsan Nadarajah, Jolinde Sauren, Jolanda van Eekelen, Jan Willem Vogels, Quinten Weeterings (ondergetekende) aangevuld met de kersverse lijsttrekker van het CDA Veghel-Erp, Annemieke van de Ven. Aanvankelijk was maar één uur uitgetrokken voor het gesprek, maar Fons nam ruim de tijd voor ons. De opbrengst van de wietteelt in Nederland wordt geschat op 4 à 5 miljard per jaar, een flinke business waarvan het ondernemingsplan blijft rammelen.

Jacobs hoorde van 16-jarige Vwo-leerlingen zelf, dat ze liever bij coffeeshops kopen dan bij illegale drugshandelaren, omdat het er goedkoper is en er geen harddrugs worden verkocht. Eigenlijk is hij tegen softdruggebruik van 16-jarigen legt hij ons uit. We zijn het erover eens dat het Nederlandse beleid het niet slecht doet, zeker niet vergeleken bij zeer repressieve Europese landen als Engeland en Spanje waar het gebruik tot 3x zo hoog ligt. Jacobs: “We willen bereiken dat europees gezien men eerder bereid is mee te denken voor de problematiek.” Het rapport Van de Donk wordt door allen beschouwd als een stap in de goede richting.

Vooraf een scherpe controle op het gebruik van harddrugs is wenselijk stelt de burgemeester. De verkoop van cocaïne gebeurt in Nederland volgens de zogenaamde ‘harde lijn’. Over Roosendaal en Bergen op Zoom zegt hij: “Ze krijgen straks een explosie van illegale verkooppunten, daar ben ik van overtuigd.” Zelf heeft hij dat ook meegemaakt in zijn eigen gemeente. De enige coffeeshop moest toenmaals voor een half jaar sluiten en de illegale verkoop floreerde. De aanvoer kwam toen uit Deurne, een gemeente waar men zelf ten stelligste softdrugproblematiek ontkent. Jacobs zegt dan ook: “Je moet de vraagkant beïnvloeden, dan komt die sluiting vanzelf.” En in een meer confronterende benadering: “Wat we van tabak hebben geleerd is als je daar een taks op zet, dat dat de kas erg kan spekken.” Een politiek besluit als in Bergen op Zoom en Roosendaal mag men vanuit Helmond niet verwachten, zolang deze niet de gehele lijn Eindhoven-Helmond-Venlo overziet.

We leerden van de heer Jacobs en mevrouw Van de Ven niet alleen hoe zij dit onderwerp benaderden als ervaren CDA-politici, maar ook als vertegenwoordigers van een andere generatie en vooral als ouders van hun kinderen. “Toen ik 16 was wist ik niks”, zei Annemieke van de Ven, “de jeugd begint nu veel eerder met middelengebruik.” Natuurlijk is dat de nieuwe dimensie waar op ingespeeld dient te worden. Als CDJA Brabant hebben we de taak druk uit te oefenen op afdelingen om met een standpunt te komen waar Brabantse jongeren wat aan hebben en dat is ook precies wat nog dit najaar zal gebeuren in de vorm van een aan te nemen resolutie, ofwel notitie over softdrugsbeleid in onze provincie. Positief was in ieder geval, dat de heer Jacobs aangaf tegenover ons en mevrouw Van de Ven in de toekomst intensiever en zonder taboes samen te gaan werken met Brabantse gemeenten en dorpskernen om de handel in softdrugs onder controle te krijgen.

Jammer genoeg gaf niemand van het CDJA Limburg gehoor aan onze oproep om het gesprek met de heer Jacobs bij te wonen.